

Cuprins

Cuvântul autorului	5
Capitolul I. Contestația la tabelul preliminar	7
1. Introducere.....	7
2. Tabelului preliminar de creanțe. Cuprins.....	13
3. Creanțele supuse procedurii de verificare. Procedura de verificare a creanțelor	17
4. Întocmirea și înregistrarea tabelului preliminar	20
5. Contestația la tabelul preliminar. Natura juridică a contestației.....	21
6. Admiterea și respingerea contestației la tabelul preliminar. Motive și cauze.....	23
7. Jurisprudență relevantă	23
7.1. Contract de vânzare-cumpărare și facturi fiscale. Contestație înscriere în tabelul preliminar. Admisă	23
7.2. Cerere de admitere a creanței. Contract de vânzare-cumpărare. Contestație la înscrierea în tabelul preliminar de creanțe. Neînscrierea în tabelul preliminar	25
7.3. Declarație de creanță. Contestație la tabelul preliminar rectificat de creanțe, privind procedurile de prevenire a insolvenței și insolvența. Admisă.....	26
7.4. Buletin procedură de insolvență. Rang de preferință al creanței. Contestație formulată de debitoare prin administratorul special împotriva tabelului de preliminar de creanțe întocmit de administratorul judiciar. Respinsă	28
7.5. Titulaturi de creanțe. Buletinul procedurilor de insolvență. Contestație privind publicarea tabelului preliminar de creanțe fără înscrierea tuturor creditelor	29

7.6. Cerere subsidiară. Proceduri de prevenire a insolvenței. Creanțe garantate. Contestație la tabelul preliminar rectificat de creanțe, privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență. Nefondată	31
7.7. Bunuri imobiliare. Creanțe bugetare. Obligații fiscale, Proces-verbal de sechestru. Declarație de creanță	33
7.8. Procedură de insolvență. Titluri de creanțe fiscale. Decizie de impunere. Procedură de faliment. Obligații fiscale suplimentare	34
7.9. Creanțe chirografare. Practician în insolvență. Decizie civilă. Fază de faliment	36
7.10. Creanțe bugetare. Termen legal. Contestație cu privire la tabelul preliminar de creanțe al debitoarei	39
7.11. Creanță fictivă. Expertiză contabilă. Contract de subînchiriere. Contract de prestări-servicii. Relații comerciale	40
7.12. Termen procedural. Cerere de admitere a creanței. Documente justificative.	41
7.13. Act normativ. Procedură generală. Drept procesual. Cauză de preferință	42
8. Concluzii	44

Capitolul II. Contestația la cererea de deschidere a procedurii

insolvenței	45
1. Chestiuni prealabile	45
2. Cererea debitorului	46
3. Jurisprudența relevantă	50
3.1. Procedură de insolvență. Stare de insolvență. Obligații comerciale. Transferuri patrimoniale. Operațiuni de lichidare. Cerere de admitere a creanței	50
3.2. Bunuri grevate. Cerere introductivă. Registre de publicitate. Certificat de admitere la tranziționare. Cont de profit	55
4. Cererea creditorului	57

5. Jurisprudența relevantă	64
5.1. Dispoziții legale incidente. Măsuri de executare silită. Termen de prescripție a acțiunilor. Buget consolidat.....	64
5.2. Creanță certă. Expertiză extrajudiciară. Contract de creditare. Dizolvarea societății	67
6. Contestația la cererea deschiderii a procedurii insolvenței	72
7. Obiectul contestației. Calitatea procesuală activă. Calitatea procesuală pasivă. Cauțiunea stabilită de către judecătorul-sindic în sarcina creditorului	75
8. Admiterea contestației. Practică judiciară relevantă	81
9. Jurisprudența relevantă	86
9.1. Stare de insolvabilitate. Activități comerciale. Parteneriat contractual. Penalități de întârziere.....	86
9.2. Incapacitate de plată. Izvor contractual. Paza bunurilor. Ordin de plată	89
9.3. Evidențe contabile. Cerere pe rol. Compensarea datoriilor.....	90
9.4. Insolvență prezumată. Prezumție relativă. Hotărâre arbitrară executorie	92
10. Respingerea contestației. Practică judiciară relevantă	96
11. Probele necesare în contestația la cerere de deschidere a procedurii insolvenței.....	99
12. Concluzii	102
 Capitolul III. Contestația la tabelul definitiv de creanțe.....	104
1. Punerea problemei	104
2. Întocmirea, publicarea și efectele tabelului definitiv al creanțelor asupra averii debitorului. Definirea tabelului definitiv de creanțe	107
3. Momentul întocmirii și momentul tabelului definitiv al creanțelor	108
4. Conținutul tabelului definitiv al creanțelor	110
5. Drepturile creditorilor înscriși pe tabelul definitiv al creanțelor	111
6. Durata maximă a perioadei de observație	111
7. Constațiile împotriva înscrierii creanțelor în tabelul definitiv	112

8. Jurisprudența relevantă	113
8.1. Proces-verbal de control. Titlu hotărâtor. Contestație inadmisibilă	113
8.2. Contract de ipotecă mobilă. Raport de evaluare. Expertiză tehnică. Facilități de credit	117
8.3. Creanțe debitoare. Proces-verbal de sechestru asigurator. Tabel definitiv rectificat	119
8.4. Raporturi comerciale. Procedură de faliment. Rest de creanță. Reorganizare judiciară	120
8.5. Tabel definitiv reunit. Contestație împotriva tabelului definitiv reunit.....	122
8.6. Valoarea garanțiilor. Evaluarea garanțiilor. Contestație formulată de creditori, dispunând evaluarea garanțiilor și înscrierea creditorilor în tabelul definitiv de creanțe.....	123
8.7. Radierea creanțelor. Expirarea termenului de depunere. Radierea societății.....	124
8.8. Radierea creditorului. Probă cu expertiză. Manoperă frauduloasă	126

Capitolul IV. Contestația împotriva măsurilor administratorului

judiciar	131
1. Introducere	131
2. Raportul administratorului judiciar.....	132
2.1. Dobândă legală. Dobândă penalizatoare. Practician în insolvență. Apel nominal	141
2.2. Raport de activitate. Analiză a activității economice. Fondul litigiului. Activitate profitabilă	142
2.3. Creanță curentă. Cerere de plată. Contract de muncă. Declarație de creanțe suplimentare	145
2.4. Procedura insolvenței. Contestație împotriva măsurii administratorului judiciar de menționare a stării de insolvență	150
2.5. Contract individual de muncă. State de plată. Raport de muncă. Drepturi salariale	151

2.6. Cerere suplimentară de creanțe. Obligații fiscale generale. Control operativ	153
--	-----

**Capitolul V. Contestația la raport și plan. Raportul asupra
fondurilor obținute din lichidare și planul de distribuire între
creditori**

1. Prolegomene	156
1.1. Plan de distribuire. Obiecte de inventare. Taxă de valoare	164
1.2. Proces-verbal de adjudecare. Contract de ipotecă. Procedură de valorificare a bunurilor. Cheltuieli de procedură	171
1.3. Active negravate. Plan de reorganizare. Capital de lucru	175
1.4. Plan de distribuire. Tabel definitiv consolidat. Evidențe fiscale. Obligații de plată restante	179
1.5. Cont de lichidare. Bunuri debitoare. Terți dobânditori	186
1.6. Drepturi salariale restante. Cerere de plată. Cont de avere	190
1.7. Accesorii. Program de plată. Plan de distribuire	192
1.8. Impozit pe imobil. Cheltuieli ocazionale. Cerere de plată creanțe curente	195
1.9. Proces-verbal de licitație. Act de administrare. Cheltuieli de judecată. Declarație de creanță	200

**Capitolul VI. Contestația împotriva propunerii de valorificare
de bunuri**

1. Aspecte legale – art. 39 din Legea nr. 85/2014	213
2. Jurisprudența relevantă – Contestații Respinse	214
2.1. Instanță de fond. Comitetul creditorilor. Apel nominal	214
2.2. Contestație împotriva procesului-verbal al Adunării Comitetului Creditorilor din data 08.02.2019	217
2.3. Propunere de valorificare. Raport de activitate. Regulament de vânzare. Procedură de evaluare	222
2.4. Cerere de suspendare. Raport de valorificare a bunurilor. Costuri suplimentare	237
3. Jurisprudență relevantă – Contestații admise	239

3.1. Operațiune de lichidare. Bunuri libere de sarcini. Contestație împotriva hotărârii adunării creditorilor din data de 19.02.2018	239
3.2. Raport de activitate. Interdicție de vânzare. Valori de piață. Verificare de urgență	246
3.3. Valoare de lichidare. Cerere de intervenție accesorie	251
3.4. Proces-verbal de sechestru asigurator. Bunuri sechestrate. Suspendarea provizorie a măsurilor de valorificare	261
3.5. Clauză de preferință. Dispoziție legală. Drept de gaj	267

Capitolul VII. Contestația împotriva desemnării administratorului

judiciar	272
1. Punerea problemei – aspecte legale	272
2. Jurisprudență relevantă – Contestații admise	275
2.1. Contestație împotriva deciziei creditorului L. SW IBS SRL, prin care a fost confirmat în calitate de administrator judiciar al debitoarei M.W. D. SA practicianul în insolvență E. I.	275
2.2. Strategie de vânzare a bunurilor. Condiție suspensivă	278
3. Jurisprudență relevantă – Contestații respinse	282
3.1. Contestație împotriva deciziei creditorului S. J. CO LTD, prin care a fost desemnat în calitate de administrator judiciar al debitoarei G. A. I. SRL practicianul în insolvență CII S. B.	282
3.2. Intrare în faliment. Apel. Lichidator judiciar	284
3.3. Creanța apelantei. Masa credală. Tabele de creanțe	288

Capitolul VIII. Contestația împotriva deciziei comitetului

creditorilor	295
1. Art. 50 și art. 51 din Legea nr. 85/2014	295
2. Jurisprudența relevantă – Contestații admise	297
2.1. Creditor bugetar. Plată eşalonată a creanței. Plată cu prioritate. Impozit pe profit	297

2.2. Creanță chirografară. Procedură generală de insolvență. Creditor majoritar	299
2.3. Contract de cesiune. Comitet creditor	304
2.4. Procedură generală de insolvență. Faliment	308
2.5. Raport de activitate. Procedură de faliment. Creditor ipotecar. Societate debitoare.....	314
2.6. Plan de organizare. Taxă de tranzit. Proprietate debitoare.....	322
2.7. Contestație împotriva hotărârii adunării creditorilor din 05.09.2016	325
2.8. Adunarea creditorilor. Procedură de insolvență. Reconvocarea creditelor	327
2.9. Contract de credit. Contract de ipotecă. Creditor majoritar	334
2.10. Proces-verbal de sechestru. Ofertă de valorificare. Licitație publică.....	337
2.11. Creditor chirografar. Plan de reorganizare. Creanțe bugetare	344
3. Jurisprudență relevantă – Constații respinse	350
3.1. Comitetul creditorilor. Costuri suplimentare. Sume de bani. Expertiză	350
3.2. Reorganizare judiciară. Raport de evaluare. Dreptul creditorului	356
3.3. Creanțe certe. Titluri executorii. Termen de verificare. Faliment.....	359
3.4. Procedură generală de insolvență. Dosar de insolvență. Raport de evaluare	362
3.5. Valorificarea bunurilor. Plan de reorganizare. Măsuri de valorificare. Lipsa veniturilor	365
3.6. Executare silită. Cheltuieli de executare. Standarde de cost. Fond de lichidare. Daună	374
3.7. Procedură de insolvență. Administrator judiciar. Insolvență	379
3.8. Creanțe bugetare. Raport de activitate. Testul creditorului privat. Creditori bugetari.....	382

3.9. Plan de reorganizare. Program de plată. Creanțe chirografare. Faliment	389
3.10. Oferte financiare. Drept de proprietate. Cheltuieli de procedură. Valoare de lichidare.	391
3.11. Proceduri de prevenire a insolvenței. Drepturile creditorilor. Insolvență. Societate mamă	396
3.12. Valoarea creanțelor. Comitetul Creditorilor. Stare de insolvență. Calitate procesuală activă	402
Bibliografie	407

CAPITOLUL I

Contestația la tabelul preliminar

1. Introducere

Legea prevede că toate creanțele declarate vor fi supuse procedurii de verificare, cu excepția creanțelor constatate prin hotărâri judecătorești executorii și prin hotărâri arbitrale executorii, precum și a creanțelor bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.

În situația în care hotărârile judecătorești sau cele arbitrale sunt anulate, casate sau modificate în căile de atac, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va reface tabelul de creanțe în mod corespunzător. În cazul în care instanța de judecată, anulând sau casând hotărârea, nu dezleagă și fondul dedus judecății, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar va proceda la verificarea acelei creanțe, notificând creditorii în cazul neînscrierii totale sau parțiale a creanței, împotriva măsurii practicianului creditorii având în BPI a extrasului raportului administratorului judiciar sau lichidatorul judiciar în care este descrisă respectiva măsură.

Administratorul judiciar va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri și a documentelor care o însoțesc și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe. Pentru aceasta, practicianul în insolvență are dreptul de a solicita explicații de la debitor, va putea să poarte discuții cu fiecare debitor, solicitându-i, dacă consideră necesar, informații și documente suplimentare.

Reglementarea cuprinsă în alin. (2) al art. 106 din Codul insolvenței are caracter de noutate absolută, pentru că până la apariția Legii nr. 85/2014 administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu aveau dreptul să constate intervenirea prescripției extinctive a creanței. Aceasta în condițiile în care, în concepția noului Cod civil, prescripția nu poate fi invocată decât de cel în folosul căruia curge.

Așadar, dacă practicianul în insolvență va aprecia că pentru suma declarată de un creditor în cadrul procedurii a intervenit prescripția extincitivă, va notifica în acest sens creditorul, fără a mai face verificări de fond ale creanței pretinse, legiuitorul considerând că în acest caz, deși este organ care aplică procedura, el acționează în calitate de reprezentant al debitorului insolvent, evident, cu posibilitatea creditorului interesat de a contesta măsura la judecătorul-sindic.

Ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar/ lichidatorul va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva averii debitorului, scadente sau nescadente, sub condiție sau în litigiu, născute înainte de data deschiderii procedurii.

În tabel vor fi menționate atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de prioritate, iar în situația creditorului aflat în procedura insolvenței se va arăta și administratorul judiciar/ lichidatorul judiciar desemnat. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra și creanțele născute după deschiderea procedurii și până la momentul intrării în faliment. La creanțele care beneficiază de o cauză de preferință se vor arăta titlul din care izvorăște dreptul de preferință, rangul acesteia și, dacă este cazul, motivele pentru care creanțele au fost trecute parțial în tabel sau au fost înlăturate.

Creanțele beneficiare ale unei cauze de preferință se înscriu în tabelul preliminar cu întreaga valoare, indicându-se, totodată, titlul din care izvorăște dreptul de preferință, rangul acestora și, dacă este cazul, motivele pentru care creanțele au fost trecute doar parțial în tabel sau au fost înlăturate, iar în tabelul definitiv, până la valoarea de piață a garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, efectuată de un evaluator autorizat. Oricum, art. 122 alin. (1) din Legea-cadru condiționează întocmirea tabelului definitiv de creanțe de predare de către evaluator a raportului de evaluare a garanțiilor.

În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferință se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografică, până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula

conform actelor din care rezultă creanța, până la data valorificării bunului. Această prevedere se aplică și în cazul eșuării planului de reorganizare și vânzării bunului în procedura de insolvență.

Tabelul preliminar al creanțelor conține toate creanțele acceptate de administratorul judiciar, ca rezultat al verificării efectuate conform art. 106 din Lege. Creditorul îndreptățit participă la procedură.

Tabelul preliminar de creanțe cuprinde toate creanțele scadente sau nescadente, sub condiție sau în litigiu, născute înainte de data deschiderii procedurii, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de prioritate, iar în situația creditorului aflat în procedura insolvenței, se va arăta și administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra și creanțele născute după deschiderea procedurii și până la momentul intrării în faliment¹.

Rangul de prioritate a creanței nu se confundă cu cauza de preferință a creanței. Conform art. 159 și art. 121 al Legii, rangul de prioritate a creanțelor se referă la ordinea de distribuire a acestora în insolvență, în raport de aceasta stabilindu-se și categoriile de creditori, categoria în care fiecare creditor va intra cu drepturile corespunzătoare la vot și la distribuire de sume. Cauza de preferință a creanței are sensul dat noțiunii de Codul civil (art. 2342).

Stabilirea datei deschiderii procedurii este esențială, deoarece în consecință se stabilește obligația debitorului de a depune actele și informațiile prevăzute de lege, se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, se suspendă cursul termenului de prescripție al acțiunilor, se ridică dreptul de administrare al debitorului și bunurile acestuia dacă nu și-a declarat intenția de reorganizare, se interzice sub sancțiunea nulității absolute administratorilor, debitorilor persoane juridice, să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic, acțiunile ori părțile lor sociale etc.

¹ Legea nr. 85/2014, art. 5 alin. (69) cu privire la prevenirea insolvenței și de insolvență.

Pentru înțelegerea rolului și funcțiilor tabelului preliminar de creanțe, este necesar să arătăm că în urma deschiderii procedurii, fie generală, fie simplificată, când se intră direct în faliment, administratorul judiciar sau lichidatorul, după caz, va trimite o notificare tuturor creditorilor cunoscuți, deci a celor menționați în lista depusă de către debitori. Momentul afișării tabelului preliminar este un jalon esențial al procedurii, întrucât în 5 zile, trebuie ținută prima adunare a creditorilor, unde se decide desemnarea definitivă a administratorului judiciar, componența comitetului creditorilor, și dacă este cazul, continuarea procedurii în vederea unei eventuale reorganizări judiciare sau trecerea accelerată la faliment.

Creanțele avute în vedere¹ de lege sunt creanțele garantate, creanțele salariale, creanțele bugetare, creanțele defavorizate și creanțele care beneficiază de o cauză de preferință. Legea conferă fiecărei categorii de creanțe un regim juridic distinct în ceea ce privesc condițiile de valorificare în cadrul procedurilor. Potrivit art. 67 alin. (1) lit. c) din Lege², lista depusă de către debitor cuprinde numele și adresele creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide ori nelichide, scadente sau nescadente, necontestate ori contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință.

Creanțele care vor fi înregistrate în tabelul preliminar pot fi creanțe scadente sau nescadente, adică exigibile, fie la data deschiderii procedurii, fie ulterior, esențial fiind ca aceste creanțe să se fi născut anterior datei deschiderii procedurii. Legiuitorul permite să înregistreze în tabelul preliminar și creanțe sub condiție, fără a distinge între condiția suspensivă și condiția rezolutorie. Condiția suspensivă este acel eveniment viitor și nesigur ca realizare de care depinde nașterea dreptului, în analiza noastră nașterea creanței. Apreciem că legea îi permite creditorului să înregistreze o

¹ S.D. Cărpenaru, M.A. Hotca, V. Nemeș, *Codul insolvenței comentat*, Ed. Universul Juridic, 2014, p. 48.

² *Legislația insolvenței*, ediția a 2-a, actualizată la 15 septembrie 2017, Ed. Hamangiu, 2017, lista numelor și adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide ori nelichide, scadente sau nescadente, necontestate ori contestate, arătându-se suma, cauza sau drepturile de preferință.

cerere de admitere în tabelul preliminar și a creanțelor sub condiție [(qui potest plus (...)), precum și a unei creanțe nescadente [(...) potest minus].

Legiuitorul păstrează inconsecvența și inadvertențele vechii reglementări¹. De exemplu, trecerea creanțelor respinse (uneori folosită noțiunea de înlăturate) precum și motivul respingerii lor este complet omis, deși din art. 110 alin. (2) reiese necesitatea acestora. În lipsa lor, nu vedem cum creditorii interesați vor putea contesta tabelul preliminar.

Precizăm că, pentru înregistrarea în tabelul preliminar, creanțele vor fi supuse procedurii verificării, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii. Asemenea creanțe pot fi, spre exemplu, creanțe constatate prin hotărâri judecătorești definitive, creanțele izvorâte din contractele de credit bancar, creanțele născute din contractele de asistență juridică ale avocaților etc. De asemenea, potrivit art. 105 alin. (2) din Lege, nu sunt supuse procedurii verificării creanțele bugetare născute anterior deschiderii procedurii, rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale. În ceea ce privesc creanțele bugetare născute ulterior datei deschiderii procedurii, în conformitate cu prevederile art. 146 alin. (3) și art. 147 alin. (3) din Lege, acestea vor fi supuse verificării.

În altă ordine de idei, se impune să precizăm că în actualul context legislativ, tabelul preliminar, astfel cum este reglementat, conferă pentru prima dată eficiența caracterului colectiv al procedurii insolvenței, aceasta îndeplinind însă funcția unei hotărâri judecătorești pronunțată asupra „acțiunilor civile în pretenții”, respectiv cererile de creanță ale creditorilor. Împotriva tabelului preliminar al creanțelor debitorului, debitorul, creditorii și orice altă persoană interesată pot formula contestație, potrivit art. 111 alin. (1) din Lege.

Contestația reprezintă calea de atac pe care o au la îndemână în principal debitorul și creditorii, împotriva „hotărârii” administratorului judiciar, respectiv lichidatorului judiciar, luată asupra cererilor de creanță formulate în cauză, respectiv tabelul de creanțe².

¹ N. Țândăreanu, *Codul insolvenței comentat*, Vol. I, art. 1-182, Ed. Universul Juridic, B., 2017, p. 77.

² O. Puie, *Dreptul comerțului internațional*, Ed. Universul Juridic, B., 2015, p. 255.

Tabelul preliminar poate fi contestat în concret pentru fiecare poziție în parte sau pentru mai multe astfel de poziții¹. Teoretic, tabelul preliminar poate fi contestat în întregime ca o măsură unică a administratorului judiciar în întregime greșită sau ilegală. Contestația poate fi făcută de debitor sau de oricare dintre creditori, atât în privința creanței proprii, cât și în privința creanței altor creditori (contestatorul în această contestație încearcă să își majoreze șansele concursuale de a recupera creanța proprie). Se pune problema ce se întâmplă cu cererea de admitere a unei creanțe pe care creditorul nu o are asupra debitorului insolvent, ci este beneficiarul unei garanții reale asupra unui bun aparținând debitorului insolvent care a consimțit această garanție pentru a garanta pe un alt debitor al aceluiași creditor².

În soluționarea acestei probleme, deși creanța creditorului nu este asupra debitorului insolvent, ci asupra debitorului garantat de către debitorul insolvent, apreciem, alături de alți autori, că sunt incidente dispozițiile art. 78 din Lege, care dispun că titularul unei creanțe ce beneficiază de o cauză de preferință, poate solicita judecătorului-sindic, ridicarea suspendării prevăzute la art. 75 alin. (1) din Lege cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în cadrul procedurii cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 154-158 din Lege și cu condiția achitării din preț a cheltuielilor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1, bunului asupra căruia poartă preferința, dar numai dacă se încadrează în una dintre situațiile prevăzute la art. 78 din Lege.

¹ Dacă nimeni nu contestă în termen, tabelul devine definitiv. Dacă totuși, tabelul preliminar se contestă, definitivarea tabelului se amână până la soluționarea definitivă a contestațiilor de către instanțe. Pentru accelerarea procedurii, mai ales pentru rațiunile unei reorganizări judiciare rapide, unele creanțe a căror verificare în cadrul contestației necesită probe complicate, pot fi trecute ca înscrise provizoriu. Așa cum s-a putut vedea mai sus, în cadrul comentariului relativ la calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură, trebuie făcută o distincție între o creanță înscrisă în tabel de administratorul judiciar sau de lichidator, și o creanță respinsă inițial de administratorul judiciar sau de lichidator, dar înscrisă provizoriu în cadrul unei contestații. G. Piperea (Coord.), C. Antonache, A. Dimitriu, I. Sorescu, A. Rățoi-Pârvu, R. Dan, L. Hagiu, *Codul insolvenței. Note. Corelații. Explicații*, Ed. C.H. Beck, B., 2017 p. 213.

² I. Adam, A.R. Adam, *Codul insolvenței*, Titlu II, *Procedura insolvenței*, art. 1-5, 38-196, 197-203, Ed. C.H. Beck, B., 2016, pp. 150-151.

2. Tabelului preliminar de creanțe. Cuprins

Tabelul preliminar de creanțe este alcătuit din mai multe componente, dar componenta principală, cum reiese și din nume este „creanța”. Această componentă va fi în prim planul acestui capitol acompaniată de alte componente minore, dar totuși la fel de importante în alcătuirea tabelului preliminar de creanțe.

Creanța în sine este un drept patrimonial în baza căruia titularul său, numit creditor, poate pretinde altei persoane, numită debitor, să execute prestația la care s-a îndatorat, și care poate consta în a da, a face sau a nu face ceva. Dreptul de creanță are caracter relativ, fiind opozabil numai debitorului. În virtutea lui, creditorul dobândește un drept de gaj general asupra patrimoniului debitorului. Noțiunea de creanță la care se referă Legea insolvenței nu este definită și nici utilizată în înțelesul său larg, de drept al creditorului de a pretinde debitorului să dea, să facă, sau să nu facă ceva, ci înțelesul său restrâns, acela de creanță bănească.

Creanțe chirografare. Creanțele chirografare sunt creanțele persoanelor care nu beneficiază de o garanție reală asupra bunurilor din patrimoniul debitorului. Aceste creanțe pot fi curente la data deschiderii procedurii, dar și creanțe noi, aferente activităților curente în perioada de observație.

Creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, creanțele corespunzătoare art. 123 alin. (11) lit. b), inclusiv obligațiunile¹.

Creanțe în litigiu. În privința creanțelor în litigiu, precizăm că se menține condiția ca acestea să se fi născut anterior deschiderii procedurii generale și, totodată, este imperios necesar ca și litigiul ce are ca obiect această creanță să fi început anterior datei deschiderii acestei proceduri, deoarece potrivit art. 75 din Lege, la al cărui comentariu facem trimitere, de la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor debitorului sau bunurilor sale.

Creanțe subordonate. Într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu-l va obliga pe administra-

¹ Legea nr. 85/2014, art. 161 alin. (8) cu privire la prevenirea insolvenței și de insolvență.

torul judiciar/lichidatorul judiciar să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii¹. Pentru astfel de plăți poate fi formulată cerere de admitere a creanței împotriva debitorului. Pot fi de două feluri²: a) creanțele care beneficiază de o cauză de preferință. În înțelesul art. 5 pct. 15 din Legea nr. 85/2014, noțiunea de creanțe care beneficiază de o cauză de preferință cuprinde acele creanțe „care sunt însoțite de un privilegiu și/sau de un drept de ipotecă și/sau de drepturi asimilate ipotecii, potrivit art. 2347 C. civ., și sau de un drept de gaj asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț garantat față de persoanele beneficiare ale cauzelor de preferință”. b) creanțele care beneficiază de o cauză de preferință sunt plătite cu prioritate din valorificarea bunurilor asupra cărora poartă privilegiile, garanțiile sau alte drepturi de preferință. Avantajul creanțelor garantate rezidă în faptul că ele vor fi plătite cu prioritate din prețul obținut din valorificare bunurilor obținute constituite ca garanție, în timp ce creanțele negarantate rămân nesatisfăcute de cele mai multe ori, după cum demonstrează practica juridică.

Creanțele născute în patrimoniul terților dobânditorilor de rea-credință al bunurilor debitorului în temeiul art. 120 alin. (1), precum și creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau un acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic.

Creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit. Pe lângă creanțele în sine, mai sunt și drepturile de creanță care la fundamentul lor sunt drepturi patrimoniale³. Drepturile patrimoniale se împart în două: drepturile de creanță, după cum am menționat, și drepturi reale. Între cele două categorii de drepturi subiective există opt deosebiri importante: a) numai în cazul dreptului de creanță este individualizat subiectul pasiv, nu și în cazul dreptul real, pentru că obligația generală negativă de abstențiune se referă la toate

¹ Legea nr. 85/2014, art. 124 alin. (9) cu privire la prevenirea insolvenței și de insolvență.

² Legea nr. 85/2014, art. 161 alin. (10) cu privire la prevenirea insolvenței și de insolvență.

³ I. Turcu, *Codul insolvenței, Legea nr. 85/2014*, ed. 5, Ed. C.H. Beck, B., 2015, p. 78.

celelalte subiecte de drept; b) drepturile de creanță sunt reale și opozabile de regulă numai debitorilor, pe când cele reale sunt opozabile tuturor terțelor persoane; c) drepturile reale presupun certitudinea bunului asupra căroră poartă, în timp ce drepturile de creanță se pot referi atât la bunuri individual determinate, cât și la bunuri generic determinate; d) obligația corelativă drepturilor reale este generală și negativă, iar obligația negativă specială, corelativă drepturilor de creanță, este opozabilă numai debitorului; e) spre deosebire de conținutul juridic al drepturilor de creanță, conținutul juridic al drepturilor reale include dreptul de urmărire și dreptul de preferință. Numai prerogativa preferinței în sensul de a dovedi cine este adevăratul titular al dreptului este comună și drepturilor de creanță; f) titularul dreptului subiectiv real își exercită direct și nemijlocit prerogativele fără a avea nevoie de aportul altei persoane, în timp ce dreptul de creanță poate fi exercitat numai prin prestația pozitivă sau negativă a debitorului; g) în timp ce dreptul de proprietate are vocație perpetuității, drepturile de creanță au menirea pe o perioadă mai scurtă. Importanța practică a acestei diferențe se relevă sub aspectul de prescripție. În timp ce drepturile de creanță sunt prescriptibile extinctiv în ce privește exercitarea lor (termenul general fiind de 3 ani), drepturile reale sunt fie imprescriptibile, fie prescriptibile pe termen mai lung; h) este limitat numeric inventarul drepturilor subiective reale și este nelimitat numărul drepturilor subiective de creanță, deoarece numărul și varietatea lor depinde de voința părților.

Alți autori¹ consideră că între dreptul real și dreptul de creanță se pot distinge trei diferențe fundamentale: a) dreptul real este absolut pentru că se exercită direct asupra lucrului și poate fi opus tuturor celorlalte persoane. În afară de respectul față de acest drept, titularul nu poate pretinde celorlalți nimic altceva. Dreptul de creanță este relativ, stabilind raporturi între creditori și debitori și numai aceștia. Diferența între caracterul absolut al dreptului real și relativitatea dreptului de creanță poate fi nuanțată. Pe de-o parte, caracterul absolut al dreptului real are ca limită inerentă

¹ V. Stoica, *Drept civil. Drepturi reale principale*, vol. I, ed. a 2-a, Ed. C.H. Beck, B., 2013, pp. 31-36; V. Stoica, *Drept civil. Drepturi reale principale*, Ed. Humanitas, B., 2004, pp. 99-106; C. Bîrsan, *Drept civil. Drepturi reale principale*, Ed. Hamangiu, B., 2013, pp. 24-26.